

25
LET
SALESIÁŇŮ V PLZNI

...aby se mladým život vydařil

Motto „... aby se mladým život vydařil“ přesně vystihuje podstatu salesiánského působení v Plzni. Začátkem 90. let minulého století byla salesiánům svěřena lobežská farnost, včetně doubraveckého kostelíka sv. Jiří. Dá se říci, že Salesiánské středisko mládeže vyrostlo doslova na zelené louce. Již 25 let se poměrně dynamickým způsobem rozvíjí nabídka služeb střediska, stejnou dobu je také ve farnosti vytvářeno duchovní zázemí každému, kdo projeví zájem. Nabídky obou subjektů jsou primárně zaměřeny na nejmladší generace, ale ani dospělí a senioři nepřicházejí zkrátka.

Za uplynulé čtvrtstoletí působilo v Plzni v různých časových úsecích 22 salesiánů, víc jak dvě desítky zaměstnanců střediska, stovky dobrovolníků ve farnosti a středisku a v prvních letech i 23 mladých mužů na civilní službě. Oni všichni jsou podepsaní pod podobou současného střediska a farnosti. S velkou vděčností je třeba konstatovat, že bez duchovní, finanční i materiální podpory velkého množství dobrodinců by ne-

bylo možné zrealizovat tolik dobrých nápadů a projektů. To vše by nebylo možné uskutečnit ani bez podpory Magistrátu města Plzně a ÚMO Plzeň 4. Děkujeme všem radním a zastupitelům, kterým záleželo na výchově mladé plzeňské generace.

Jak už to v životě chodí, ne všechno se podařilo a ne vždy byl důvod ke spokojenosti. Celkový dojem je ovšem pozitivní, protože dobře bylo vykonáno mnohem více. Ostatně se o tom můžete přesvědčit na stránkách této brožury.

Antonín Nevola
ředitel komunity a střediska mládeže

Když jsem nedávno navštívil Salesiánské středisko mládeže, byl jsem překvapen šíří, rozmanitostí a odborností péče, kterou toto středisko poskytuje dětem, mládeži i rodinám. Jsou to volnočasové vzdělávací a sociální programy poskytované především dětem a mladým ze sociálně slabých nebo jinak ohrožených rodin, bez rozdílu náboženské či národnostní příslušnosti. Týdně jich navštíví středisko asi 500. Jsou pro ně připraveny programy odpovídající jejich potřebám a zájmům a věnují se jim ochotní a odborně zdatní pracovníci. Programy se navzájem doplňují a navazují na sebe tak, aby dětem a mladým přinesly maximální užitek. O víkendech a o prázdninách jsou tyto programy doplněny víkendovými a táborovými pobyty, které mohou výchovně působit na děti a mladé mnohem intenzivněji, než je to možné v několika hodinách volného času po školním vyučování.

Chci salesiánům a všem jejich spolupracovníkům z celého srdce poděkovat za tuto důležitou službu pro

Plzeň. Je to přesně v duchu jejich zakladatele, sv. Jana Boska, který celý svůj život věnoval právě takovým dětem a mladým lidem a vytvořil tak dílo, které pozitivně ovlivnilo řadu generací mladých na celém světě. I v Plzni je to už velké množství mladých, pro které toto Salesiánské středisko během své pětadvacetileté činnosti bylo a je velkým dobrodiním.

Bůh ať Vám žehná do Vaší další služby dětem a mladým!

František Radkovský
biskup plzeňský

Vážení přátelé ze Salesiánského střediska, je to už čtvrt století, co jste se zapojili do kulturního a společenského života v Plzni. Jsem rád, že Vám mohu pogratulovat k významnému výročí a zároveň poděkovat za řadu aktivit, které organizujete pro všechny generace. Oceňuji, jak se věnujete zejména dětem a mladým lidem a jaké hodnoty jim předáváte. Jednak jim nabízíte smysluplné trávení volného času, ale zároveň jim i celým rodinám pomáháte, pokud se ocitnou v obtížné životní situaci. Bez ohledu na víru či církev, k níž se hlásí, vědí, že u Vás vždycky najdou pocit bezpečí a klidu. A to je v dnešní době, která umí být krutá k těm nejslabším, opravdu důležité.

Přeji Vám do dalších let hodně štěstí. Doufám, že Salesiánské středis-

ko bude fungovat i nadále a že bez ohledu na vývoj politické situace v našem městě naleznete i v budoucnu podporu pro své aktivity.

S úctou

Martin Zrzavecký
primátor města Plzně

Salesiáni Dona Boska realizují své poslání ve farnosti Plzeň-Lobzy a v Salesiánském středisku mládeže – domě dětí a mládeže Plzeň. Ve své práci vychází ze zkušeností svého zakladatele, italského kněze Jana Boska (1815 – 1888). Ten se věnoval mládeži na okraji společnosti. Jeho „oratoř“ byla pro mladé otevřeným DOMOVEM, který přijímá, FARNOSTÍ zprostředkující evangelium, ŠKOLOU připravující na život a HŘIŠTĚM, kde se potkávali s přáteli a dobře se bavili.

Ve farnosti salesiáni doprovázejí místní společenství římskokatolické církve, spolu s jeho členy usilují o rodinné společenství věřících otevřené především rodinám, mladým a lidem v obtížných situacích a těm, kteří hledají Boha ve svém životě. Vytvářejí zde prostředí preventivního systému, které staví na laskavosti a dobrotě podle vzoru sv. Jana Boska.

Salesiánské středisko mládeže nabízí aktivity pro smysluplné využití volného času dětí a mladých a také sociální služby zaměřené na podporu mládeže a rodin s dětmi. Vytváří prostředí, které je otevřené, bezpečné a finančně dostupné všem.

prefekt

Michal Kaplánek

salesiáni

Josef Mendel, Jiří Caha

Michal Kaplánek, který ještě před rokem 1989 tajně vstoupil k salesiánům, působil jako kaplan v plzeňské farnosti sv. Bartoloměje

prosinec 1989

první impuls k založení střediska

10. 5. 1990

první hovor o domě v Revoluční 98

1. 7. 1990

dům majetkem salesiánů

léto 1990

do Plzně přicházejí z iniciativy M. Kaplánka další salesiáni, komunita dočasně žila v řadovém domě v Revoluční 50

1. 9. 1990

M. Kaplánek rektorem kostela sv. Martina a Prokopa

9. 9. 1990

první bohoslužba, kterou bylo zahájeno salesiánské dílo v Plzni

zavedení nedělních dopoledních bohoslužeb „pro mládež“ a mší ve všední den

Jak to všechno začalo ...

Přišlo mi najednou líto, že budu muset odejít... Den na to, ve čtvrtek 10. května 1990, jsem potkal Antonína Hýžu, tehdy faráře v kostele na Slovanech. Ptal se mě, jak se mám. Odpověděl jsem: „Asi se budu stěhovat, otče.“ „A proč?“ „Nemám barák!“ (Myslel jsem tím místo pro práci s mládeží.) „Ale já mám barák.“

Když jsem pak odpoledne A. Hýžu navštívil, viděl jsem u něj dopis z Bytového podniku města Plzně. Ptal se farnosti P. Marie Růžencové, do níž patřily i Lobzy, zda má církev zájem o budovu vedle kostela sv. Martina, která byla považována za bývalou faru. Stav objektu byl totiž zoufalý. Byl jsem se na dům podívat a byl jsem překvapen, že přes svoji zchátralost odpovídá představám, které jsem na začátku roku formuloval v dopise městskému úřadu. Navíc byl nablízku kostel, centrum každého salesiánského díla. Ihned jsem došel k názoru, že pokud si Bůh přeje, abychom byli v Plzni, musíme získat tento dům.

Bleskově jsem si zjistil všechna fakta. Dům sice nikdy nepatřil církvi, ale postavil si jej katecheta Karel Laub v roce 1904. On dal také podnět ke stavbě kostela sv. Martina a Prokopa. Po katechetovi Laubovi bydle-

Ilustrativní fotografie z roku 1991

li v domě další katecheti až do roku 1933, kdy se duchovní správy kostela ujali dominikáni. Od té doby byl dům v soukromých rukou. V roce 1949 dům na základě tzv. Benešových dekretů připadl státu. Uživatelem se stal Bytový podnik města Plzně.

Ten nechtěl nejdříve na naši žádost reagovat. Vzhledem k nejistotě ohledně očekávaných restitucí byly pozastaveny převody a prodej nemovitostí ve státním vlastnictví. Bylo ale nasnadě, že pokud jde o veřejně prospěšný projekt, může město toto rozhodnutí změnit. Od té chvíle jsem začal chodit po úřadech. Dal jsem si

předsevzetí: „Každý den jeden úřad“. Nakonec se podařilo získat zástupce města pro myšlenku střediska mládeže. Nějakou dobu nebylo jisté, zda nám město dům daruje, prodá či pronajme. V červnu jsme se dozvěděli, že dům i se zahradou bude bezplatně převeden do vlastnictví salesiánů. Koncem měsíce přijel vikář salesiánské provincie Benno Beneš podepsat hospodářskou smlouvu. A tak byl dům od 1. července 1990 náš.

Michal Kaplánek

zakladatel střediska

Co se dělo ve světě?

- První svobodné volby České a Slovenské Federativní Republiky
- Vynesení Hubbleova teleskopu na oběžnou dráhu planety Země

práce s věřící mládeží a mladými konvertity

zahájení činnosti scholy

první pokusy o oratoř

navázání na dílo chaloupek
(kontakty s asistenty a pokus
o jejich formaci: Váňovi,
Ženíškovi, Aleš Janoušek,
Martin Filipi, Josef Janovič)

salesiáni nadále vypomáhali 1x
v týdnu na arciděkanství

stavby

o prázdninách zahájení úklidu
zahrady

po prázdninách úklid několika
uvolněných prostor (Kučerovi,
Dáša Větrovská, Jana Hrbotická
a další)

sanace stavby proti vlhkosti

nákup nábytku z úspor
M. Kaplanka

Antonín Švehla zdarma
zpracoval podle návrhu
architekta Jana Soukupa
projekt rekonstrukce střediska

Těstoviny a zase těstoviny

Když zalovím v paměti, abych si vybavila, jak vypadal dům na adrese Revoluční č. 98 před pětadvaceti lety, vidím starou, šedivou, špinavou budovu u frekventované silnice. Dále se mi vybaví zvláštní vestavěná nádrž na vodu vedle schodů za vstupními dveřmi a zpočátku jediný obyvatelný pokoj v prvním patře domu.

Budova působila neútně, tmavě a depresivně – jako z nějakého válečného filmu. Osobně jsem nevěřila, že lze z této ruiny vytvořit přitažlivé místo pro mladé lidi, ale ráda jsem se účastnila sobotních brigád. Počáteční práce jako otloukání omítky a dlaždic, bourání příček, vynášení sutě a další destruktivní činnosti, prováděli spíše kluci.

Děvčata měla na starost vaření. Kučyňka byla překvapivě také v hrozném stavu: vlhká, zatuchlá, s pastičkami na myši, zpočátku bez nádobí a teplé vody. Vařily jsme většinou těstoviny s kečupem, instantní polévky a párky – nic jiného se ani dělat nedalo. Po pětadvaceti letech mi mnoho

detailů ze sobotních brigád uniká, nikdy ale nezapomenu na atmosféru zábavy a dobré nálady.

Petra Janoušková

dobrovolnice

Z jedné neděle jedenáct let

Měla jsem to obrovské štěstí, že jsem mohla být u úplného začátku salesiánů v Plzni. Tehdy dost pozdě v sobotu večer před vůbec první salesiánskou mší svatou u nás zaklepal Michal Kaplánek, že nemá na „tuto“ neděli varhaníka a jestli bych nemohla hrát. Byla jsem tehdy studentkou teprve 2. ročníku konzervatoře a s dopro-

vázením neměla žádné zkušenosti. No, nějak jsem to zvládla a z „jedné“ neděle se postupně vyklubalo 11 let pravidelného nedělního varhání... Mělo to tehdy své kouzlo: středisko se začalo budovat od základů a salesiáni začínali v dost polních podmínkách. Nás „mladých“ tam tehdy chodilo ani ne dvacet, a tak mělo středisko rodinný charakter. Když zavzpomínám na všechny počáteční brigády, chaloupky, mše svaté a výlety, musím říct, že jedno měly společné: Michal Kaplánek byl většinou u všeho a především nám byl pokaždé zcela k dispozici.

Petra Janovičová

dobrovolnice

Co se dělo ve světě?

- Bojovník za lidská práva Nelson Mandela byl po 27 letech propuštěn z vězení
- Prahu navštívil papež Jan Pavel II. a dalajláma Tändzim Gjamecho

**ředitel střediska
a rektor kostela**
Michal Kaplánek

salesiáni
Josef Mendel, Jiří Caha,
Tomáš Mareš

**po půlnoční 1990 začalo
středisko navštěvovat
více věřících dětí, vznik
tzv. První vlny**

oratoř ve všední den

ve 2. pololetí školního roku
uskutečnili Josef Mendel a
Jiří Caha přibližně 100 hodin
besed na 12 školách

v létě proběhly první
chaloupky

od září 1991 výuka základů
křesťanství a první zájmové
kroužky

stavby
zahájení přípravných činností
na rekonstrukci budovy, vše
probíhalo svépomocí
začátek rekonstrukce
nová elektroinstalace u sv. Jiří

Naše tehdejší situace – stav a umístění budovy, mládí a nezkušenost, úplný začátek kontaktu s veřejností – vedla k tomu, že většina lidí z okolí neměla zpočátku k našim nabídkám důvěru.

Michal Kaplánek
první ředitel střediska

První vlna přichází

Psal se začátek roku 1991 a k nám do třídy na besedu o náboženství přišli dva kluci – Jura a Jožka. Ten den jsem měla ve škole fotografie z listopadového pohřbu svého strýce. A na nich stejní dva kluci jako ministranti. S fotografiemi jsem se jim pochlubila. A oni mě na oplátku pozvali k nim do střediska, kolem kterého jsem každý den chodila do školy. Dům jsem dobře znala. S mamkou jsem do

něj občas zašla k jedné staré nájemnici na návštěvu. Působil strašidelně. Pak jsem před domem vídala kontejnery a bylo vidět, že se vyklízí. Přibyla i cedule – Salesiánské středisko mládeže. Jednoho dne jsem se tam vypravila. Vyšla jsem temnou chodbou do patra a poslouchala. Za dveřmi proti schodišti bylo slyšet hlasy. Snažila jsem se porozumět, o čem mluvím. Ale ne a ne najít odvahu zaklepat. Nakonec jsem to vzdala a šla pryč. Pak mi to ale nedalo a vrátila jsem se. Vešla jsem a uvnitř byli, tuším, tři lidé. Páter Michal Kaplánek, Petra Holendová a Blanka Klepetářová – moje pozdější velká kamarádka ze střediska. Michal se mě začal vyptávat a já odpovídala, ale v duchu jsem si říkala, že sem tedy určitě chodit nebudu. Ale všechno nabralo jiný směr a já jsem začala do střediska docházet každý den. A jaké byly první kroky střediska?

Bylo to velké nadšení (podobné už jsem od těch dob nikdy nezažila) všech, kteří do střediska přicházeli a ochotně se podíleli na vyklízení domu, skládání cihel... Zpočátku jsme měli k dispozici jen dvě míst-

nosti, kde se topilo v kamnech. V zadní místnosti byl stůl na stolní fotbal a tenis. Pálek bylo ale málo, takže jsme používali i velice oblíbený zpěvník Cantate.

Pak následovaly první výlety, jarní prázdniny a první letní tábor ve Starém Sedlišti u Tachova. Na léta strávená ve středisku ráda vzpomínám. Našla jsem si tam spoustu kamarádů, zažila krásné chvíle a osvojila si mnohé dovednosti. Dnes sleduji na hřišti u střediska děti svých vrstevníků z tzv. První střediskové vlny a říkám si, jak ten čas letí.

Marie Tutterová
návštěvnice střediska

Co se dělo ve světě?

- Konec Studené války a rozpad Sovětského svazu
- Zemřel zpěvák Freddie Mercury
- Skupina Nirvana vydala své nejslavnější album Nevermind

**ředitel střediska
a rektor kostela**
Michal Kaplánek

salesiáni

Tomáš Mareš
Josef Mendel, Jiří Caha,
Alois Hurník, Pavel Caha

první laičtí zaměstnanci

Karel Ženíšek
a Petra Krůtová

začátek působení na Církevním
gymnáziu

zahájení a rozvoj spolupráce se
salesiány v Řeznu

velká prázdninová cesta do
Francie, Itálie a Německa

na přelomu roku 1992/1993
setkání Taizé ve Vídni

začátek dětské scholičky

stavby

dokončení základní
rekonstrukce a přestěhování
salesiánů z Revoluční 50
do střediska

Scholička – historie se opakuje

Základní sestavu dětské scholičky dávala dohromady Inka Říhová z dětí rodin, které se znaly z kostela. Děti ve věku od tří do deseti let zpívaly při páteční dětské bohoslužbě a postupně se učily vystupovat na veřejnosti. Vrcholným okamžikem scholičky bylo vystoupení na festivalu Porta catholica ve Vlašimi v roce 1994, kde byli malí zpěváci mezi skupinami dospělých zpěváků nadšeně přijati jako milé osvěžení.

Postupem času se s nově příchozími začal zvětšovat věkový rozdíl uvnitř scholičky a zdálo se, že její existence při pokračování tohoto trendu nebude možná. A tak vznikla v roce 1996 skupina Quo vadis pod vedením Míry Smolky jako oddělení starších dětí,

které hrály i na nástroje. Koncem devadesátých let už bylo Quo vadis často zváno k doprovodu bohoslužeb nebo ke koncertům i mimo svoji farnost, doprovázeli svatby i pohřby.

Přišla vystoupení v zahraničí, a to v Mnichově, Norimberku, Freisingu, Chamu. Soubor také podpořil salesiánskou snahu o získání prostředků pro rekonstrukci střediska dvěma benefičními koncerty v Rakousku. Během své činnosti skupina natočila celkem pět cédéček. Hlavním centrem působení stále zůstává salesiánské středisko, kde skupina doprovází

jedenkrát do měsíce nedělní mši svatou.

Historie se ovšem, zdá se, opakuje. Před Vánoci 2009 založila Inka Říhová s asistencí Františka Hrocha a Renaty Šilhánkové novou dětskou scholičku, nechybí ani Míra Smolka. Děti už mají za sebou několik vystoupení při mši svaté a všichni jim fandí, protože jim to ladí.

Josef Říha

farník

Všechno jsme chtěli dát do pořádku a přitom jsme se děsili, že se utopíme v dluzích. Byl jsem však někdy svědkem opravdových zázraků, což byl jakýsi důkaz, že jde o Boží dílo.

Alois Hurník

ředitel komunity a moderátor
společné duchovní správy

Co se dělo ve světě?

- Oficiální připojení ČSFR k internetu
- Rozpad České a Slovenské Federativní Republiky
- Anglikánská církev rozhodla, že bude světit na kněze i ženy

**ředitel střediska a první
farář nově zřízené farnosti
od 1. 1. 1993**
Michal Kaplánek

**ředitel nově zřízené
samostatné komunity
sv. Martina**
Alois Hurník

salesiáni
Tomáš Mareš, Pavel Caha,
Vojtěch Sivek

práce s ministranty
pout' u sv. Jiří s průvodem,
v jehož čele jel na koni v
kostýmu sv. Jiří pan Šūs
z Újezda
povýšení kostela sv. Martina
a Prokopa na farní

stavby
oprava kostela sv. Martina
a Prokopa (především z
prostředků ministerstva
kultury a Města Plzně)
sanační omítky u sv. Jiří

Náš kostel byl povýšen na farní. Ale i po vzniku farnosti bylo jasné, že u salesiánů v Lobzích mají děti a mládež přednost – a starším lidem to nevadilo; měli z toho naopak radost.

Michal Kaplánek
první ředitel střediska

Nechte maličké přijít ke mně

Začátek působení salesiánů v Plzni charakterizuje slovo nadšení. Ano, s nadšením jsme uklízeli starou budovu střediska i studený kostelíček. Spolu s malými dětmi byl pro nás každý pátek malou slavností. Odpolední výuka náboženství, následně děti svými tenkými hlásky oslavovaly našeho Pána rytmickými písničkami ve scholičce a vše vyvrcholilo večerní mší svatou.

Ráda vzpomínám na poutě, kdy jsme opravdu putovali od kostela sv. Mar-

tina a Prokopa až k Jiřímu. A nejde nepřipomenout prázdninové tábory s nejmenšími. Uspořádali jsme jich několik a byly myslím povedené. Dokonce i rodiče dětí, které nepatřily mezi ty „salesiánské“, se s chutí pouštěli do příprav dalších táborů a všechno to své nadšení shrnuli do jedné věty: „A my jsme si mysleli, že jste nějaký potápaní křesťanci!“

Božena Khodlová
farnice

Co se dělo ve světě?

- 25. března se poprvé slavil Den nenarozených dětí (zatím jen ve státě Salvádor)
- Premiéra velkoformátu Jurský park
- Vznik Evropské unie

**ředitel komunity
a moderátor farnosti**

Alois Hurník

ředitel střediska

Míchal Kaplánek

salesiáni

Vojtěch Sivek, Pavel Caha,
Josef Mendel

útlum zájmových kroužků, spíš
jen udržovací provoz

nedělní oratoř pro věřící se
postupně začala nahrazovat
každodenní oratoří pro děti
z okolí

práce s manžely, katecheze
dospělých

práce s animátory a
animátorkami

**1. ročník festivalu
Plzeňská hudební žížeň**

prázdninové akce, tradiční
chaloupky na ústupu

stavby

vybudování provizorního
hřiště a buněk s klubovkami
pro oratoř

práce na opravě kostela
sv. Martina a Prokopa

Festival, co přežil tornádo

Plzeňská hudební žížeň se zrodila v době, kdy v Plzni kromě majálesu nebyl žádný festival a skoro žádné kluby, kde by se mohly prezentovat začínající a křesťanské kapely všech možných žánrů. Tak vznikla myšlenka uspořádat festival. Prvních ročníků jsem se účastnil jen jako pomocná síla na stavbu pódia a lepení plakátů a jako muzikant. Naplno jsem se Žíži věnoval až v posledním ročníku, který jsme s Michalem Beránkem a Mírou Valešem dali dohromady v rekordním čase asi 4 měsíců, i když s malým schodkem. Museli jsme sehnat sponzory, oslovit kapely a jejich manažery, udělat plakáty, sehnat pódium, zvuk, světla, občerstvení a hlavně nějaké ty „pomocníky“ na práci. Celé jsme

se to snažili udělat jako profesionální festival na úrovni, takže jsme měli profi techniku a hlavně se podařilo ulovit i začínající hvězdy a taháky, např. Tatabojs nebo -123 minut. Byly sem tam nějaké problémy, třeba když někteří sponzoři na poslední chvíli odřekli, nebo když se přes louku prohnalo při zvukové zkoušce tornádo a odneslo zastřešení jeviště. Ale nakonec to byl úspěch a když přišli kvůli hluku městští policajti, tak zůstali na místě a pařili i v uniformách.

Pro mě osobně to byla skvělá zkušenost a vlastně jedno z prvních vykročení na profi dráhu v showbiznyсу.

Tomáš Ježek Kučera

dobrovolník

Každoročně probíhala příprava dospělých ke křtu a potom také k biřmování. Mimo to bylo mnoho případů konvalidace a sanace manželství. To všechno obnášelo hodně hodin příprav.

Alois Hurník

ředitel komunity a moderátor
společné duchovní správy

Co se dělo ve světě?

- Premiéra sitcomu Přátelé
- Nečekané úmrtí Karla Kryla
- Na planetu Jupiter dopadaly úlomky komety Shoemaker-Levy 9

**ředitel komunity
a moderátor farnosti**
Alois Hurník

**ředitel střediska
do června** Michal Kaplánek
od června Josef Mendel

salesiáni
Vojtěch Sivek,
František Bezděk,
František Hroch

během roku vybudování klubu
ukončeno působení na
Církevním gymnáziu

**otevření hřiště, buněk
a klubu Past**

kněžské svěcení
J. Mendela v Brně
prázdniny na kolech
poutí v Lorettu

stavby
dokončení opravy kostela a
přístavby fary, financováno
z velké části z Řezna

1995

Pozvánky do střediskových kroužků a také do oratoře jsme podporovali systematickou návštěvou okolních škol. Tehdy na začátku školního roku 1995 jsme prošli poměrně dlouhou šňůru takových evangelizačních, informačních a zvacích schůzek po všech školách v okolí.

František Hroch
pracovník v oratoři

Nastražíme na vás Past

Pamatuji si na ty nekonečné dohady, přemlouvání a diskutování o tom, že nutně potřebujeme my jako mládež klub. Mladí se budou lépe cítit v klubu než v herně. V té době frčely rockové a punkové koncerty, chodilo se Pod Lampu a tak. Salesiáni měli snahu udržet mládež na středisku, ne aby se toulala po klubech, kde se kouří a pije. Nakonec jsme se dohodli na vzniku klubu. Je pravda, že jsme chtěli dosáhnout toho, aby se v Pasti prodávalo aspoň pivo, ale nebylo dovoleno. :-)

S Ježkem, Tomášem Mikotou, Ifčou Mekhe-dovou jsme Past malovali. Obrázek vrcholků

Salesiáni pracují s mládeží bez nároku na honorář
DOMOV, HRISTĚ, ŠKOLA A FARNOST

kopců s vycházejícím sluncem za rozbořenou zdí je symbolické zobrazení víry. (Když člověk v sobě proboří pomyslnou zeď, objeví se mu nový prostor, jiný svět.) A jak vznikl název? V té době Tomáš Mikota stále dokola a

na vše říkal: „Je to v pasti“. Nějak se to zažilo a říkal to skoro každý. Myslím, že dodnes to používá Jožka Mendel. Tak jsme se toho chytli - klub PAST.

Kateřina Gebouská-Tesková
návštěvnice střediska

Co se dělo ve světě?

- Vychází operační systém Windows 95
- Konec Bosenské války za nezávislost probíhající od roku 1992

ředitel střediska
Josef Mendel

**ředitel komunity
a moderátor farnosti**
Alois Hurník

salesiáni
František Bezděk,
František Hroch

maškarní ples na ledě na
pískovém hřišti
společenský ples „Barák na
odstřel“ v Centru
výprava do jeskyní Nevřeň
divadelní představení Popelka
Nazaretská
primice Jiřího Cahy

**20. října se Mikotovi
stali salesiánskými
spolupracovníky**

stavby
protihluková stěna u kostela
sv. Martina a Prokopa

Poslání salesiánských spolupracovníků

Podporovat salesiánské dílo, které má zájem o mládež a chudé vrstvy. Svůj život se svými dary a schopnostmi prožít v tomto duchu – ve sdružení, které se navzájem podporuje a doplňuje. Vše uskutečňovat především ve vlastní rodině. S důvěrou v pomoc Panny Marie a eucharistii. Přibližně tak nám před lety představil salesiánskou rodinu pater Jožka Kopecký, a to mě oslovilo.

Jana Mikotová
salesiánská spolupracovnice

Prvními plzeňskými spolupracovníky jsou *Jana a Václav Mikotovi*, kteří v neděli 20.10.1996 složili sliby spolupracovníků do rukou provinciála P. Benno Beneše, SDB.

Salesiánští spolupracovníci (ASC) jsou třetí větev salesiánské rodiny, kterou založil v roce 1876 svatý Jan Bosko. Soustřeďuje ty křesťany, kteří chtějí v salesiánském duchu společně pracovat pro druhé, zejména pro mládež a obyčejné lidi.

Co se dělo ve světě?

- Spuštění internetového vyhledávače Seznam.cz
- Zemřela první dáma Olga Havlová
- Šachový velmistr Kasparov byl poražen superpočítačem

ředitel střediska

Josef Mendel

ředitel komunity a moderátor farnosti

Alois Hurník

salesiáni

Jiří Caha,
Marek Sklenář

postní duchovní obnova
s Karlem Herbstem

návštěva u salesiánů
v Regensburgu

účast na setkání s Janem
Pavlem II. v Hradci Králové

M. Kaplánek obdržel od
primátora Proška Pečeť města
Plzně

primice Pavla Cahy v Brně

brigáda v Rapotíně, pomoc
postiženým záplavami

stavby

oprava krovu a střechy kostela
sv. Martina a Prokopa

**26. 11. 1997 slavnostní
znovuotevření kostela
po rekonstrukci interiéru
a oltáře**

Kostel s charakterem

Kostel sv. Martina a Prokopa v Lobzích mě jako architekta moc nezaujal. Jeho novogotická tvář nebyla výtvarně moc zvládnutá a tak když jsem začal se salesiány spolupracovat, nebyl jsem na něj zcela naladěný. Ale tak jako u člověka, ani u staveb se nesmí dát na první dojem a vzhled, protože leckdy klame.

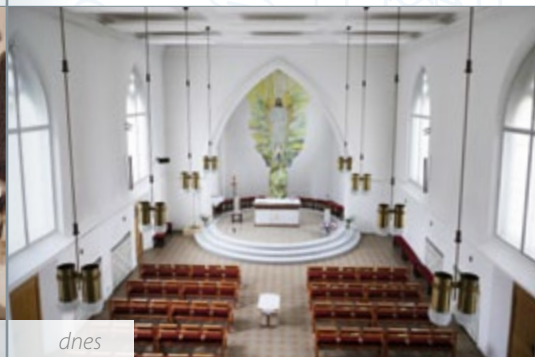
před rekonstrukcí

Tento kostel má charakter a jeho neokázalost a prostota je spíš jeho kladnou stránkou. V první fázi oprav šlo o vyřešení několika problémů. Jak kostelu přidat něco ze současnosti, jak zajistit, aby lidé jedoucí kolem v městském autobusu při otevření dveří neviděli až na oltář, a jak zvětšit jeho zázemí.

Opravy se děly v letech 1996 až 1998. Spolupracoval při nich malíř Vladimír Havlic, jenž navrhl dlažbu kostela a retabulum, které

nahradilo bývalý hlavní oltář. Na něj jsou rozporné názory, myslím, že mu hlavně ublížil předčasný sklon umělce (v nedožitých 60 letech), protože dokončující malíř nedal obličej Krista potřebný duchovní náboj, a proto dojem z něho je rozpačitý.

Pro vyřešení druhého problému byla před kostel představena stěna, která s malou pergolou vytváří intimní prostor pro popovídání po mši svaté a pro umístění informačních nástěnek. Rozšíření zázemí se zdařilo přístavbou nové sakristie, do jejíhož podkroví se vešel i malý společenský sálek. Přístavby vytvořily s kostelem

dnes

V této době se mladí zapojovali především do prázdninové činnosti. Vzhledem k nedostatku prostor bylo zaměření nabídky střediska pro mladé zejména na kroužky. V té době jsme neměli k dispozici žádné hřiště.

Marek Sklenář

třetí ředitel střediska

jeden výtvarný celek a dnes nikoho nenapadne, že jde o mladičkou přístavbu.

Je vidět, že salesiáni jsou dynamický faktor, protože rozšiřování a předělávání je na denním pořádku.

Očekávám, že ještě nejsou u konce a že zase někdy zavolají, jaký další mají záměr. Potěšilo by mě to, protože jde o potvrzení, že jejich činnost v Plzni je úspěšná a v jejich hlavách se líhnou další a další nápady ve prospěch plzeňské mládeže.

Jan Soukup

hlavní projektant oprav
kostela a výstavby střediska

vysvěcení kostela

Co se dělo ve světě?

- Zemřela katolická řeholnice a misionářka Matka Tereza
- V Londýně vyšel román Harry Potter a kámen mudrců autorky J. K. Rowlingové

ředitel střediska

Josef Mendel

ředitel komunity a moderátor farnosti

Alois Hurník

salesiáni

Jiří Caha, František Bezděk,
František Hroch

rozšíření Pasti z přízemí i na
jidelnu

nárůst počtu koncertů a jiných
kulturních aktivit

jáhenské svěcení Vojtěcha
Sívka

naši fotbalisti získali stříbro
na turnaji jihoněmecké
salesiánské provincie v
Regensburgu

**nové logo střediska v
podobě horkovzdušného
balonu**

**stavby
zahájení velké přístavby**

Pár čísel o velké přístavbě

- **náklady 22 847 674 Kč**
- **částkou 2 263 410 Kč přispělo přesně 3 842 individuálních dárců**
- **přístavba má 58 oken, na jejich nákup přispělo 17 plzeňských právníků a lékárníků**
- **spolkla 17 740 ks cihel Optipor**

Každé ze čtyř podlaží má svou dominantní barvu, která se objevuje v barvě dlaždic, vypínače, informačních rybiček. Barvy korespondují s ročními obdobími.

I. p. jaro – zelená, **II. p. léto** – žlutá,
III. p. podzim – hnědá, **IV. p. zima** – modrá

Karel Ženíšek

fundraiser a manažer PR

Vývoj loga střediska

Naše poslání jsem vnímal dobře vystižené v J 10,10: „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti“. To se pak odrazilo ve volbě loga střediska, kterým se stal horkovzdušný balón. V písni Marka Ebena se krásně zpívá: „A tak má každý balón svoji duši, duši neviditelnou, co ho nese vzhůru, a když má duši balón, mám ji taky

a ta mi poskytuje jedinečnou šanci, že kdybych odhodil ty saky paky, tak bych se mohl vznášet se stejnou elegancí“. Tedy zprostředkovat růst, nadhled, radost a nažhavit srdce.

Josef Mendel

druhý ředitel střediska

Co se dělo ve světě?

- Čeští hokejisté získali zlaté medaile na zimních Olympijských hrách v Naganu
- První návštěva Jana Pavla II. na Kubě
- Byl spuštěn celosvětový vyhledávač Google

Jak ve středisku, tak ve farnosti narostl počet účastníků, proto jsme začali přemýšlet, že potřebujeme větší prostory.

Josef Mendel

**ředitel střediska
a ředitel komunity**

Josef Mendel

moderátor farnosti

Alois Hurník

salesiáni

Josef Trochta, Jiří Caha,
Marek Sklenář, Míla Kuchta

počátek Druhé vlny

první koedukovaný „velký
tábor“ v Bočanově u Broumova
(cca 80 účastníků)

stavby

realizace velké přístavby
dokončení opravy fasády
kostela sv. Jiří (od roku 1996)

Myslím, že se docela dařilo propojení se společenstvím u sv. Jiří. Vzpomínám na poměrně časté pozvánky na nedělní oběd od jednotlivých farníků, které byly jakýmsi zpestřením nejen našeho jídelníčku, ale hlavně utužením našeho komunitního kamarádství, protože jsme se toho účastnili téměř vždy všichni spolubratři. A samozřejmě se člověk dozvěděl, čím žijí jednotliví farníci.

Josef Trochta

*moderátor společné
duchovní správy*

Toho roku jsme se rozhodli začít pracovat systematicky s další generací křesťanské mládeže. Do té doby se síly věnovaly především mládeži z první generace. Ta už měla ale často přes 20 let. Oslovili jsme tedy asi 25 lidí ve věku 13-17 let a skupině se začalo říkat Druhá vlna. Původní záměr, že by se přeměnila na animátorskou, ale úplně nevyšel. Pro mladé byl důležitý především prožitek vzájemných vztahů a party. Svůj vliv mělo i střídání salesiánů a jiné přístupy. Přesto se našlo několik mladých, ochotných se zapojit i „animátorsky“.

Josef Mendel

druhý ředitel střediska

Druhá vlna startuje

Naše první setkání proběhlo na faře v Mýtě u Rokycan, kde jsme na jaře roku..., ééé už je to hodně dávno, prožili židovské velikonoce. Následovalo pár víkendů, kdy se naše parta

né chytání pstruhů holýma rukama, skupina Anakonda a její holky za padesát.

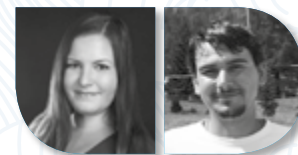
Anebo Vlnobití, společná akce s Třetí vlnou (generace po nás) a taky Silvestry, půlnoční grilování, běžky, ping pong, bizarní hry, Kvildy, který ani nemám kapacitu komentovat, letní grilování, vydávání časopisu Kuřecí nářez, několik setkání mládeže a další a další.

Postupem času se k nám přidávali další lidi, kdybychom se dnes sešli všichni, bude nás mezi třiceti a čtyřiceti. Třicet až čtyřicet kamarádů, ke kterým mám bezmeznou důvěru. Bohu díky za ně i za ty zážitky.

utvářela a my se dozvídali, co je to být u salesiánů animátor. Všechno se to rozjelo příchodem dnes už bývalého salesiána Míly Kuchty do Plzně.

Pak přišly Sebranice, kde měl Míla dočasné sliby a kam jsme ho doprovázeli. Vybíjení vos, kradení dýně, Jaroušek, pokoušející se týden pohladit slepici, koupání v močůvce. Puťáček, během kterého mi bylo neskutečně blbě. Další rok puťák kolem Domaslavi a Konstantinek, nocování ve vojenském prostoru, bezúspěšné stopování s Vojtíškem, celkem úspěš-

Jana Říhová s přispěním Martina Soukupa

Co se dělo ve světě?

- Vstup České republiky do NATO
- Otevření London Eye, s výrobou pomáhala plzeňská Škoda Steel
- Na území Česka proběhlo zatmění Slunce

**ředitel střediska
a ředitel komunity**

Josef Mendel

moderátor farnosti

Josef Trochta

salesiáni

Jiří Caha, Marek Sklenář,
Míla Kuchta

druhý velký společný tábor
v Ošelině

**začátek brigád a aktivit
v Chotěšově**

17. listopadu oslavy 10 let
střediska

stavby

14. listopadu zkolaudováno
hned několik částí velké
přístavby: III. a IV. podlaží
přístavby B a I. a III. podlaží
budovy A

Nezapomenutelný Chotěšov

Zvláštní kapitolou se stal Chotěšov. V roce 2000 Standa Tomanec objevil inzerát v novinách, v němž se sháněli dobrovolníci pro nutné práce. Dal dohromady skupinku lidí, kteří tam vyjeli. Tyto brigády se staly velice populární, několik let se jezdilo na jarní víkend, prázdninový týden a podzimní víkend. Organizace neležela na salesiánech, přijížděli i mladí lidé, kteří dosud neměli žádný kontakt se střediskem. Někdy kolem roku 2005 se letního turnusu účastnilo asi 40 lidí. Zpočátku se dělaly různé práce především v zahradách, částečně i uvnitř objektu. Postupně se letní brigáda stávala přípravou na Večer pro klášter Chotěšov, který se stal každoroční velkou kulturní událostí regionu. Celá aktivita se postupně osamostatnila a vzniklo občanské sdružení.

Marek Sklenář

třetí ředitel střediska

před brigádou

po brigádě

První návštěva v Chotěšově nás okouzila a na všechny padl opar historie, hlavně na Petra Hájka (Máňu), který když viděl klášter zevnitř, prohlásil: „No ty krávo!“ Na to Standa odpověděl: „Máňo, ty hovado, nemluv sprostě, jsi v klášteře!“ Jedním z prvních zážitků z Chotěšova byla hra Na mamuty, kdy jsme běhali v noci po klášteře, schovávali jsme se a lovci nás chytali... Byla to jedna z nejvíce adrenalinových her, co jsem za život hrála. Ale samozřejmě jsme si jenom nehráli, také jsme pracovali a s naším divadelním kroužkem připravili

oživlé prohlídky. Na Chotěšov mám zkrátka samé dobré vzpomínky. Ráda vzpomínám na Standu, na večerní čtení příběhů nebo na to, jak Zuzka Kadlecová pět minut před odjezdem vylila celý hrnec vody do umyvadla v kuchyni, kde byla cedule „Umyvadlo není připojeno k odpadu“. Věděli o ní všichni, včetně Zuzky.

Lucie Chlustinová

návštěvnice střediska

Co se dělo ve světě?

- Zpřístupnění GPS navigace veřejnosti; spolu s tím startuje hra Geocaching
- Stávka zaměstnanců v České televizi

**ředitel střediska
a ředitel komunity**
Josef Mendel

moderátor farnosti
Josef Trochta

salesiáni
Tomáš Mareš, Jiří Caha,
Marek Sklenář, Míla Kuchta

návrat k samostatným
táborům pro chlapce a děvčata
děleným podle věku

**zrod Třetí vlny, ponejvíce
sourozenců „druhovlňáků“**

stavby
12. března zkolaudováno
II. podlaží budovy B

8. října zkolaudováno
I. podlaží a plocha střecha
budovy B

oprava věže kostela sv. Jiří

Výlet farnosti

Prožili jsme senzační třídní poutní zájezd do severních Čech. Domov sester řádu sv. Voršily v Jiřetíně pod Jedlovou se stal naším dočasným a příjemným domovem. Odtud jsme vyjížděli pod perfektním organizačním vedením a skvělým řidičským umem pátera Trochty mikrobusem poznávat překrásné pamětihodnosti této oblasti a kouzelné přírodní scenérie jako třeba Křížovou horu se zajímavou křížovou cestou se 14 kapličkami z roku 1870. Škoda jen, že ty krásné tři dny tak rychle utekly.

Milena Ratajová
farnice

Pozor, Třetí vlna je tu

Jeden z prvních víkendů nové skupiny byl ve skautské základně na Puchverku. K večeri jsme pekli u ohně rybu. „Chudinka rybička...“ nařikaly naše holky. „To přeci nejde, takhle ji barbarsky vyhodit,“ usoudily, když na talíři viděly kostřičku sněžené ryby. „Přeci jsme křesťané! Uděláme jí řádný pohřeb!“ rozhodly se během chvilky. A za chvíli už vychází ministrantský průvod s velkým křížem a

hlasitým zpěvem: „Sára, mrtvá ryba! Amen, mrtvá ryba!“ Kamenný náhrobek s nápisem Sára a dnem úmrtí je v Puchverku možná dodnes. A místní obyvatelé a naši pohoršení kluci mi-

nistranti se z podivného průvodu už snad vzpamatovali.

Jana Švecová
dobrovolnice

Je těžké vybrat jeden jediný zážitek z akcí se Třetí vlnou. Za těch několik let, co jsme spolu strávili, jsme prožili mnoho. Ale mně osobně možná nejvíce utkvěla v paměti letní akce, kterou jsme si uspořádali sami. Společně jsme strávili skoro týden na Šumavě a ocitli se v situaci, že se o sebe musíme postarat. Najednou zde s námi nebyl žádný vedoucí, který by nad vším držel ochrannou ruku a korigoval nás. Rodiče spolu s vedoucími měli jistě velké obavy, co taková parta tehdy už docela rozjetých pubertáků během týdne bez dozoru provede. Když jsme jim po návratu vyprávěli, co jsme zažili, ani nám nechtěli věřit. No řekněte sami. Věřili byste partičce náctiletých, že si sami mezi sebou rozdělili úkoly týkající se vaření, mytí nádobí, nošení vody a svědomitě je plnili? Že si dávali tresty

za špatné mluvení ve formě odřeknutí si následujícího jídla? Nebo že se celé dny nepoflakovali kolem domu, ale vyrazili na výlet a bavili se smysluplnými hrami? Ale věřte, že my to opravdu dokázali! A buďte si jistí, že jsme na sebe byli pak všichni náležitě pyšní!

Terezie Krůtová
dobrovolnice a později
pedagog střediska

Co se dělo ve světě?

- První vesmírný turista Denis Tito
- Premiéra prvního dílu série Pán Prstenů
- Zemřel George Harrison, člen legendární kapely Beatles

ředitel komunity
do listopadu Josef Mendel
od listopadu Oldřich Macík

ředitel střediska
do listopadu Josef Mendel
od listopadu Marek Sklenář

moderátor farnosti
Josef Trochta, Oldřich Macík

salesiáni
Tomáš Mareš, Jiří Caha,
Zbyněk Schneider,
Pavel Hanáček

začal se rozvíjet program
Střecha

celostátní setkání mládeže ve
Žďáru nad Sázavou

turnaj ve stolním tenise za
účasti olympijské vítězky z
paralympiády v Sydney Jolany
Davidkové-Matouškové

vodácký tábor (sjiždění Vltavy)

účast na lezeckých
závodech v Praze-Kobylisích
(Maskův memoriál)

církevní Silvestr aneb vstup do
doby adventní (Třetí vlna)

stavby
oprava střechy kostela sv. Jiří

Rostla potřeba po komplexní pomoci, která vyvrcholila otevřením nového programu Centrum pomoci dětem, mládeži a rodině Střecha.

Josef Mendel

druhý ředitel střediska

Táhneme za jedno Lano

Nejprve se ve Střeše otevřela denní skupina. To znamenalo asi 6 dětí přibližně stejného věku, které se účastnily programu 5x týdně na několik hodin odpoledne po dobu osmi týdnů. Po několika skupinách se začal tento styl opouštět. Jednak nebylo jednoduché dát dohromady věkově podobnou skupinu v jednom čase, a také se ukázalo, že je potřeba delší čas na práci s dítětem. Proto se rozvinula spolupráce s doc. Matouškem a vytvořil se program Lano založený více na spolupráci s rodiči a individuální práci. Dítě se nevytrhávalo z dosavadní-

ho prostředí, naopak se podporovaly jeho přirozené zájmy. Od té doby se rozvíjela spolupráce s pedagogickou fakultou. Později, zvláště po příchodu Jendy Vyhnálka, se začaly otevírat ještě další programy, přibírali se noví

zaměstnanci a ještě více se rozvinula spolupráce s rodinami. Ocenění práce ve Střeše přišlo z krajského úřadu, který nás vyzval, abychom se přihlásili jako uchazeči ke spolupráci při přípravě v oblasti náhradní rodinné péče.

Marek Sklenář

třetí ředitel střediska

Do Centra pomoci dětem, mládeži a rodině Střecha jsme začali docházet před dvěma lety. Od té doby se setkáváme se sociálním pracovníkem centra každý měsíc a podařilo se i zapojit jedno z dětí do aktivit centra. Důvodem byla potřeba začít řešit vztahové problémy a komunikaci v rodině. Všechny ostatní dostupné možnosti se nám nezdály dostatečné. Ve Střeše jsme byli přijati vlídně, s otevřeností a přátelsky. Neformál-

nost a dostatek času na řešení našich problémů nás velmi oslovily a ve srovnání například s vyšetřením u psychologa nám přinášely pocit uvolnění a pohody. Pomáhalo nám už to, že jsme si mohli popovídat o tom, co nás tížilo, a vědomí, že na naše problémy nejsme sami. Klid nám přinášela i diskrétní forma setkání. V setkávání budeme pokračovat, protože již víme, že vztahové a komunikační problémy v rodině se nedají vyřešit „mávnutím proutku“.

manželé H.

klienti Centra pomoci

Co se dělo ve světě?

- Zahájení provozu jaderné elektrárny Temelín
- Rozsáhlé povodně po celém území České republiky

**ředitel komunity
a moderátor farnosti**

Oldřich Macík

ředitel střediska

Marek Sklenář

salesiáni

Tomáš Mareš, Jiří Caha,
Zbyněk Schneider,
Pavel Hanáček

první Káčko, koedukovaný
tábor pro křesťanské děti
8-16 let ve Spáleném Poříčí

**otevření hřiště umožnilo
další rozvoj klubů a
sportovních kroužků**

větší důraz na „oborovou“
přípravu, pravidelná
setkávání animátorů z Balónu
i Vzducholodě, intervize
asistentů ze Střechy

Vlnobítí, podzimní prázdniny
ve Stodu

stavby

25. června zkolaudováno
zastřešení prostor mezi
kostelem a střediskem

5. srpna zkolaudováno hřiště
s umělým povrchem, včetně
okolních ploch

Rozverná cesta Vzducholodí

Kluby dostaly nové názvy Balón (místo Oratoře) a Vzducholod' (místo Past). Do Balónu začaly přicházet především děti z blízkého okolí – Doubravka, Lobzy, Slovany. Určitou dobu trvalo, než si děti našly cestu, protože mnoho z nich si myslelo, že je dům jen pro „zbožné“ a k „modlení“. Tahákem se stala hlavně malá tělocvična (horostěna, florbal, fotbálek, stolní tenis, tanec). Během prázdnin se pak začalo sportovat na hřišti (kopaná, florbal, volejbal, v zimě hokej a bruslení) a po prázdninách se rozvinula řada sportovních aktivit a klubů.

Děti se ale zabydly rychle a o něco později už jsme museli řešit i složitější situace. V Balónu se musel zamezit přístup těm, kteří měli kázeňské problémy, včetně drobných krádeží. V klubu Vzducholod', který hledal svoji „tvář“ složitěji, se začali objevovat jedinci, kteří přicházeli pod vlivem alkoholu a možná i drog a přístup jim musel být zamezen. Rodičům některých „klubáků“ byl naopak doporučen program ve Střeše.

Marek Sklenář

třetí ředitel střediska

Našli jsme si první lásku

Když jsem chodila do střediska na kroužky, všimla jsem si, že tam funguje jakýsi klub Vzducholod'. Řekla jsem o tom svým nejlepšímu kamarádce a společně jsme se vypravily v pátek do klubu. Ihned se nám tam zalíbilo. Poprvé v životě jsme hrály kulečnicku a stolní fotbal a nikdo se nesmál, že to neumíme a že nám koule lítají po celém horním patře. A tak jsme začaly chodit pravidelně... Na středisku jsem se také seznámila se svým prvním přítelem. A nebyla jsem

sama. Dalo by se říct, že celá naše parta si našla v klubu první lásku. V té době středisko rozkvétalo. Bylo plné nových lidí a možností, jak využít čas. A pak přišla nabídka chodit do dramatického kroužku. S přáteli jsme předtím hráli ledatou černé divadlo. Rozhodli jsme se tedy, že za zkoušku nic nedáme. Naše vedoucí Ilona byla absolutně jiný druh dospělého, než jsme znali. Nebrala nás jako děti, ale jako mladé dospívající lidi a bavila se s námi jako se sebou rovnými. Strávili jsme pak spolu s ní a s divadlem spoustu nezapomenutelných okamžiků a krásných vystoupení.

Lucie Chlustinová

návštěvnice střediska

Co se dělo ve světě?

- Pavel Nedvěd získává jako druhý Čech v historii Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu Evropy
- Objev prvního prokazatelného dinosaura na území Čech

stavba hřiště

**ředitel komunity
a moderátor farnosti**
Oldřich Macík

ředitel střediska
Marek Sklenář

salesiáni
Tomáš Mareš, Jiří Caha,
Zbyněk Schneider,
Jan Vyhnaněk

Třetí vlna ve Würzburgu
výprava mikrobusem do Taize,
začátek modlitebních setkání
s písněmi z Taize

do Balónu chodilo kolem
50 dětí denně

**do Vzducholodě začala
docházet skupina
hendikepovaných**

**ukončení existence
a působení civilní služby
ve středisku, od roku 1991
zde postupně sloužili:**

*Martin Špaček, Josef Janovič,
Václav Mikota, Jan Mikota,
Miroslav Palíšek, Pavel Port,
Stanislav Glac, Vojtěch Šívek,
František Hroch, Pavel Míšek,
Milan Petratur, Patrik Havel,
Karel Kukelka, Lukáš Rambala,
Martin Adamec, Jiří Volák,
Jakub Kantor, Jan Kazda,
Miroslav Vorel, Pavel Herzig,
Jan Dokoupil, Marek Šíp,
Norbert Buldra*

Salsa našich Kamarádů

Do klubu Vzducholod' neodmyslitelně patřila několik let skupinka mladých hendikepovaných příznivců. Nikdo jim neřekne jinak než KAMARÁDI. Kromě oblíbeného fotbálku a šipek se na jejich přání podařilo nacvičit sestavu salsy, která vzbudila nečekaný ohlas a „donutila“ je předvést svůj um celkem se-

dmkrát. Svůj díl na úspěchu si musí přičíst i Zuzka Nováková, toho času též vedoucí klubu, která sestavila choreografii. Návčivky salsy byly někdy opravdu náročné. Vždyť zkoušky o víkendech probíhaly i v čekárně dětské ordinace. Toto společné úsilí přineslo hlavně radost, což bylo odměnou i pro ostatní zainteresované animátory.

Radek Sedlák
dobrovolník

Pomoc civiláků byla velká

Od roku 1991 do roku 2004, kdy byla zrušena civilní vojenská služba, se ve středisku vystříдалo 23 „civiláků“. Náplň jejich práce byla různá a vycházela jak z momentálních potřeb střediska, tak z jejich schopností. Jednou z hlavních aktivit byl úklid, pomoc při vaření, pomoc při stavebních a rekonstrukčních pracích, ale i administrativní úkony.

Karel Ženíšek
fundraiser a manažer PR

Co se dělo ve světě?

- Spuštění sociální sítě Facebook
- Česká republika po referendu vstupuje do Evropské unie
- Tsunami v Indickém oceánu

ředitel komunity
do září Oldřich Macík
od září Jan Vyhnálek

ředitel střediska
Marek Sklenář

moderátor farnosti
Oldřich Macík

salesiáni
Tomáš Mareš,
Zbyněk Schneider,
Petr Zelinka

účast střediska na Bambiriádě
účast na světovém setkání
mládeže v Kolíně nad Rýnem

větší zapojení mladých ze
Vzducholodi do veřejně
prospěšných akcí (brigády
v Bukovci a v chotěšovském
klášteře, účast na sbírce Dejte
šanci dětem ulice)

Z(S)ales cup, lezecké závody

puták v okolí
Konstantinových Lázní
dance party v klubech

Káčko plné slunce a zábavy

V začátcích táborů jsme pořádali 5 základních táborů podle věku, pak se konaly dva společné tábory všech skupin na jednom místě s převážně odděleným programem, ale sjednocující myšlenkou. Většina dětí na těchto táborech byla z nevěřících rodin. A i přes přítomnost salesiánů nebylo možné využít tábor k podpoře víry dětí z křesťanských rodin. Proto vznikla myšlenka křesťanského tábora Káčko. Začalo plnit i úlohu podobnou té chaloupkovské z totality – přitahovalo děti z okolních obcí Plzně jako Starý Plzenec, Nezvěstice či Spálené Poříčí, které často neměly v obci křesťanské vrstevníky a dostaly se k nim až přes Káčko.

Marek Sklenář
třetí ředitel střediska

Co se vybaví

Co se mi vybaví, když se řekne Káčko? Tak třeba:

- kupa dětí, z nichž některé jsou skoro dospělé a samy jezdí jako vedoucí;
- ranní budíček s trubkou, se kterou nás budilík;
- sluníčko, které bylo nejen na obloze, ale všude kolem;
- Petr Zelinka, Lenka Mádrová, Tereza Krůtová a spousta dalších vedoucích;
- vaření na kamnech, ranní a večerní modlitby, kluci z nejmenšího oddílu,

kteří venku stavěli pec a chodili si do kuchyně pro brambory na pečení;

- děti Švédovy, které jsem tam měla možnost víc poznat, hlavně Klára, která nám chodila do kuchyně pomáhat;
- kynuté meruňkové knedlíky, které jsme vařili během tábora třikrát a bylo by jich dohromady přes tisíc;
- to, že je to jenom jeden střípek barevné mozaiky všech činností střediska.

Anděla Bednářová
sociální pracovnice

Co se dělo ve světě?

- Zemřel papež Jan Pavel II.
- Zvolení Josepha Ratzingera novým papežem; přijímá jméno Benedikt XVI.
- Proběhla série koncertů Live 8 v deseti městech po celém světě

ředitel komunity

Jan Vyhnanek

ředitel střediska

Marek Sklenář

moderátor farnosti

Oldřich Macík

salesiáni

Tomáš Mareš,
Zbyněk Schneider,
Petr Zelinka,

v komunitě bydlí
Milan Růžicka

počátek akce Neležím, běžím
zážitkový víkend animaTOUR
na podporu animátorství
ve středisku

Salesiánské dny – přednáška s
videoprojekcí o životě jednoho
z prvních českých salesiánů
kardinála Štěpána Trochty

sportovní tábor v Bukovci

setkání s hlavním
představeným salesiánů
Pascuaem Chavesem
v Pardubicích

předvánoční cesta do ticha
na Šumavě

dramatický kroužek v Don
Bosco centru v Regensburgu

víkendy pro rodiče s dětmi
v Plasích a na Kvildě

Kroužky, dveře do střediska

Větší rozvoj kroužků zájmové činnosti nastal v době, kdy středisko bylo zařazeno do sítě škol. Všichni vedoucí vedli kroužky dobrovolně, bez finančního ohodnocení.

Zpočátku se kroužky otevíraly podle toho, kteří vedoucí byli ochotni nabídnout svůj čas a síly. Později, i když už někteří odcházeli, byla snaha nabídku udržet, a proto se začali shánět vedoucí pro konkrétní kroužek. Tak začali přibývat jako vedoucí kroužků lidé, kteří nevycházeli z našeho prostředí – často se jednalo o studenty. Proto bylo stále důležitější, aby vnímali, že středisko je víc než jejich kroužek. K tomu se konala různá setkání vedoucích kroužků, někteří z nich se jich ale nechtěli účastnit. Mezi sebou jsme také diskutovali, jakým způsobem máme vedoucí

kroužku vybírat, co je pro to nejdůležitější. Nešlo nám o to, mít co nejvíce kroužků, ale o jejich kvalitu a o to, aby i „kroužkové“ děti využívaly středisko více než jen pro jednu hodinu týdně. Chtěli jsme především takové vedoucí, kteří „dáváním sami získávali“.

Marek Sklenář

třetí ředitel střediska

Kroužek kutilů za dobu své existence prošel řadou proměn. Byl původně zaměřen na slaboproudou elektrotechniku – stavbu různých jednoduchých modelů, zacházení s pájkou, i na výrobu plošných spojů. Nejvíce zájmu bylo mezi dětmi do páté třídy, tam byly ale předpoklady pro takovou práci velice nízké a nebezpečí úrazu příliš velké. Proto se kroužek postupně zaměřil více na práci s klasickým nářadím a na zvládnutí jednoduchých základů řemeslnické práce. Velkou pomocí bylo, že kroužku vycházeli vstříc i oba „údržbáři střediska“ pan Šašek a pan Beránek, kteří ochotně poskytovali útočiště v dílně a umožnili i používat vybavení dílen.

Pracovalo se s materiálem převážně odpadovým, s vyřazenými deskami elektronických zařízení, méně přesnými měřicími přístroji apod. Dětem jsme nabídli, že si mohou přinést poškozené hračky a bude-li to možné, že je opravíme. Několik hraček tak bylo opraveno bez finančních nákladů. Překvapením však bylo, že se jako hračka v kroužku objevil i nefunkční vysoušeč vlasů. Další „hračky“ toho typu již nepřišly. Kroužek se naštěstí nestal nekalým konkurentem poctivých řemeslníků a opravářů.

Jiří Horák

vedoucí kroužku kutilů

Co se dělo ve světě?

- Zemřel lovec krokodílů Steve Irwing, autor mnoha populárních pořadů o zvířatech
- Pluto přestalo být považováno za planetu sluneční soustavy

ředitel komunity

Jan Vyhnálek

ředitel střediskado října Marek Sklenář
od října Vojtěch Sivek**moderátor farnosti**

Oldřich Macík

salesiániTomáš Mareš,
Petr Zelinkaprogram Střecha a kluby byly
zaregistrovány jako sociální
služby

výlet na lanové centrum

exkurze zaměstnanců do
německých salesiánských
zařízenízačátek příměstských táborů
Start do školyzačátek brigád na Horním
Hradu – výchova k práci**animaTOUR****stavby**zahájení nástavby na
terase, kde byla zbudována
středisková kaple a 3 klubovny**Akce pro dobrovolníky střediska**

AnimaTOUR 2007 byla asi největší společná zážitková akce pro dobrovolníky střediska a zaměstnance. Mnoho z nás se tam vzájemně seznámilo. Nejvíc mi utkvěly dvě věci: Jungle golf, docela známá hra, o které jsem předtím snad ani neslyšel. Musí se při ní, skoro jako při golfu, dostat za pomoci hole libovolným terénem tenisák do jamky. Vzpomínám si, že jsme potom byli docela dost špinaví. A potom poslední večer Kasino, kde se kasino-peníze získávaly pomocí směnek. Jeden animátor vypsál například směnku, jejíž majitel mohl určit datum a čas, kdy má přijít na středisko převlečený za princeznu se zlatou hvězdou. A také to potom udělal.

Jan Bělohoubek

dobrovolník

Dobrovolníci tvoří podstatnou část pracovního týmu střediska. Působí jako výchovní asistenti ve všech programech střediska. Největší zastoupení dobrovolnických pozic mají zájmové kroužky, Centrum pomoci dětem, mládeži a rodině Střecha, projekt Vstup do světa práce, poté otevřený klub Balón a nízkoprahový klub Vzducholoď. Pro dobrovolníky náš tým nejen pedagogických a sociálních pracovníků připravuje pravidelná formální i neformální setkání a vzdělávací semináře.

Co se dělo ve světě?

- Výběr nových sedmi divů světa; mezi nimi i Kristus Spasitel v Rio de Janeiro
- Zinscenovaný výbuch atomové bomby v živém vysílání České televize

ředitel komunity
do listopadu Jan Vyhňálek
od listopadu Antonín Nevola

ředitel střediska
do prosince Vojtěch Sivek
od prosince Antonín Nevola

moderátor farnosti
do září Oldřich Macík
od září Vojtěch Sivek

salesiáni
Tomáš Mareš

zapojení do projektu pro
cizince – Odpoledne pro děti
cizinců a Den pro cizince

fotbalové zápasy s mládežníky
od salesiánů v Regensburgu

Big animaTOUR Nízke Tatry

karneval masek

celostátní setkání mládeže na
Velehradě

florbalový turnaj
Don Bosco cup

stavby
dokončení nástavby na terase

Odpoledne pro děti cizinců

Cílem Odpoledne pro děti cizinců bylo vytvořit prostor pro trávení volného času dětí cizinců, navázat první kontakty a „otestovat“ i zájem o tento typ aktivit.

Připravili jsme dvě odpoledne. Obě byla realizována formou čtyř stanovišť, na kterých se nabízely různé typy zájmových činností – sportovních, výtvarných, dramaticko-pohybových a stolní hry. Prvního odpoledne se zúčastnily jen dvě děti, na druhém odpoledni byla účast 16 dětí. Velmi užitečnou roli sehráli tlumočníci a doprovázející dětí,

kterí se stali prostředníky mezi pořadateli a dětmi. Celou akci navštívilo něco mezi 60 a 70 účastníky, kteří se aktivně informovali o nabídce spolupracujících neziskových organizací. U jednotlivých stánků získali informační materiály, základní ústní informace o organizacích a někdy také již přímo odpovědi na své problémy. Dalším důležitým ziskem celé akce bylo, že se spolu osobně setkali

zástupci jednotlivých organizací pracujících na tomto poli, vzájemně se informovali o své činnosti a reálné situaci a některé organizace se dohodly na vzájemné spolupráci.

Karel Ženíšek

fundraiser a manažer PR

Co se dělo ve světě?

- Francouzský prezident Nicolas Sarkozy se oženil s Carlou Bruniovou
- Světové dny mládeže proběhly v Sydney

ředitel komunity a střediska

Antonín Nevola

moderátor farnosti

Vojtěch Sivek

salesiáni

Tomáš Mareš, Jan Vyhnálek

dobrovolnice EVS

Irena Friesen z Německa

projekt „Vstup do světa práce
bez obav“

Noc kostelů

placená brigáda pro klienty
klubu Vzducholod' v ZD
Štichovice

zprovoznění kontaktní
mítnosti v suterénu střediska,
tzv. Kecárny

zaměstnanci a dobrovolníci
absolvovali týdenní
zdravotnický kurz ZDrSEM

středisková akademie v divadle
Pluto

ocenění střediskových
dobrovolníků cenou „Anděl
roku 2009“

zahájení pravidelných
katechezí pro děti v rámci
nedělní mše

adventní setkání rodin se
stavěním stromků

Pohled německýma očima

Ještě před nástupem do Plzně jsem se snažila naučit nějaká česká slovíčka, ale moc to nepomohlo. A tak jsem byla na začátku trochu nejistá. V klubu Balón mě děti srdečně přijaly a snažily se mě naučit některá slova česky. V klubu Vzducholod' jsem potřebovala hodně času, než jsem se dostala do bližšího kontaktu s mládeží. Nejvíc mi pomohl intenzivní jazykový kurz a kontakt s českými dobrovolníky, protože většina uměla anglicky nebo německy a dost často jsme se setkávali v našem volném čase, kde jsem si mohla češtinu osvojovat.

Pracovala jsem v klubech, vedla jsem kroužek němčiny, podílela se na jednorázových akcích a také jsem přispěla k estetizaci střediskových prostor. Ráda vzpomínám na přípravu salesiánského plesu a dalších akcí.

Češi a Němci jsou díky svým historiím víc spojeni, než jsem si myslela. Je nutné stavět

www.mladezvakci.cz

mosty, aby spolupráce a společný život zase lépe fungoval a byl srdečnější.

Nevidím nějaký zásadní rozdíl mezi dětmi a mládeží v Německu a v Čechách. Hudba, móda i zájmy jsou dost podobné v obou zemích. Mladí v Čechách možná nemají takové požadavky, což může být spojeno s jejich finanční

situací, která je rozdílná oproti finanční situaci mladých v Německu.

Doporučila bych dobrovolnictví v zahraničí všem, protože je to úžasná možnost poznat něco jiného, uvědomit si rozdíly rodné země a státu, ve kterém strávíš v kuse delší dobu. Nejvíc se mi líbilo, že pobyt v cizině s sebou nese možnost nových začátků. Venku máš větší odvahu zkoušet nové věci.

Irena Friesen

dobrovolnice z Německa

Co se dělo ve světě?

- Barack Obama zvolen jako první afroameričan v historii prezidentem USA
- Vypukla celosvětová finanční krize
- Návštěva papeže Benedikta XVI. v České republice

ředitel komunity a střediska

Antonín Nevola

moderátor farnosti

Vojtěch Sivek

salesiáni

Tomáš Mareš,
Jan Vyhnaněk,
Petr Kalas,
Lubomír Laža

oslavy 20 let Salesiánů v Plzni

vysvěcení nové kaple
ve středisku

jáhenské svěcení Petra Zelinky
v Turíně

memoriál Tomáše Turhobera
ve florbale

kroužkyáda

rozšíření NZDM Vzducholod'
o terénní formu

nová akce s přespáním v klubu
Balón pouze pro dívky

farní pouť na Vršíček

stavby
dokončení střediskové
kaple s křížem od sochaře
Václava Česáka

Nová středisková kaple

Co se týče zážitků kolem kaple, tak jich bylo hodně, ale asi ten nejzásadnější pro mě je tento:

Skutečně dlouho jsem přemýšlel, kudy jsem chodil, jak celý koncept pojmut, tak aby vše dávalo smysl a oslovilo to současného člověka skrze Ducha Svatého. Pro mě jako umělce je velmi důležitá komunikace s Bohem díky darům Ducha Svatého. Tímto „svatým internetem“ proudí veškerá má díla, nápady i myšlenky. A tak jednoho večera jsem usedl s tužkou, papírem a prázdnou hlavou ke stolu v touze něco konečně vymyslet. Asi hodinu se nic nedělo, co teď, zkusím svou osvědčenou modlitbu „Přijď, ó Duchu přesvatý...“. Několikrát jsem ji opakoval dokola a pak přišel tichý povel maluj! Maloval jsem do čtyř ráno a výsledek byl 40 návrhů Oltářních křížů ze symbolikou Svaté Trojice.

Václav Česák

autor podoby nového kříže

Na kole na Vršíček

I přes mírně nepříznivé počasí jsme vyrazili od kostela sv. Jiří ve velmi silné sestavě jedenácti „namakaných“ borců (P. Tomáš Mareš a zástupci rodin Nyklesů, Hrochů, Váňů a Janovičů). Čekalo nás necelých 15 km s převýšením cca 395 metrů (plus totéž zpět). Na cyklopuť jsme byli vybaveni jídlem, pitím a hlavně duchovními texty od P. Vojty Sivka. Tyto texty jsme následně četli při jednotlivých zastaveních. Trasa vedla převážně mimo silnice a po asi 3 hodinách

pohodového tempa jsme mohli společně s ostatními (a ne tolik zpočnými poutníky) slavit mši svatou. Po duchovní stravě v kostele Navštívení Panny Marie na Vršíčku nás v Kyšicích čekala i strava světská umocněná správně vychlazenou plznickou. Příště jedeme zase!

Josef Janovič

dobrovolník, „civilák“,
farník

Co se dělo ve světě?

- Byla otevřena nejvyšší stavba na světě – Burdž Chalífa v Dubaji
- Výbuch sopky na Islandu, vedl k mnohatýdennímu přerušení letecké dopravy přes celý severozápad Evropy

ředitel komunity a střediska
Antonín Nevola

moderátor farnosti
Vojtěch Sivek

salesiáni
Tomáš Mareš, Petr Kalas,
Lubomír Laža

EVS dobrovolnice
Diana Turlaja z Lotyšska

pořízení nového vozidla Ford
Transit za podpory programu
Prazdroj lidem v rámci projektu
„Lépe, rychleji a levněji“

realizace adaptačních kurzů
pro 1. ročníky Obchodní
akademie a Střední
zdravotnické školy Domažlice
zdravotnický kurz ZDrSEM pro
pracovníky a dobrovolníky
střediska

nová akce s přespáním v klubu
Balón pouze pro chlapce

účast skupiny VMX na
festivalu PilsAlive

putování za sv. Mikulášem

kněžské svěcení Petra Kalase
v Brně

**zakoření školního roku za
účasti primátora města Plzně
Mgr. Martina Baxy a vedoucí
Odboru sociálních služeb
Mgr. Aleny Hynkové**

stavby
nový povrch na hřišti

Nákup devítimístného auta Ford

S autem budeme lepší, rychlejší a levnější se jmenoval projekt, který má v programech střediska a jeho provozu pořízením devítimístného osobního auta splnit to, co říká jeho název.

V kroužcích zájmové činnosti poslouží při přesunech na letní tábory a víkendové akce, zejména kroužku horolezeckého, rybářského a účasti na různých tuzemských i zahraničních soutěžích (ping-pong, florbal, kopaná, dramatický, taneční, filatelisté,...).

V otevřeném klubu Balón a v nízkoprahovém klubu Vzducholod' při cestování na tábory, víkendové akce, jednorázové akce a

brigády v rámci projektu „Vstup do světa práce bez obav“.

V Centru pomoci dětem, mládeži a rodině Střecha také při akcích pro rodiče v rámci přípravy na náhradní rodinnou péči.

V provozu střediska pak při nákupech a převozu věcí například na Bambiriádu, Doubravecký den, Večer pro klášter Chotěšov, atp.

Díky darům, získaným od Plzeňského Prazdroje z projektu Prazdroj lidem a daru o.s. Náruč, jsme toto auto koupili a o prázdninách již sloužilo při cestách na brigádu v rámci projektu Vstup do světa práce, na tábory Neleží, tábořím!, horolezeckém táboře v Itálii a na dívčí „chaloupce“.

Karel Ženíšek

fundraiser a manažer PR

Slavnostní zakončení roku s dobrovolníky

Karel Ženíšek je unikát. Ač na první pohled působí dojmem distingovaného profesora latiny reálného gymnázia, je velkým žertěrem. Jeho humor miluju – dokáže ho interpretovat i tvořit. To neumí každý – Karel ano. Z mnoha zážitků s ním vytane jeden právě z roku 2011 – jeho moderátorská exhibice, spojená s návodnou a zcela absurdní demonstrací použití multifunkčního šátku, při níž mu zdárně sekundoval kolega Gaier, je neprenositelná. Ještě po letech, když prohlížím fotky z oceňování salesiánských dobrovolníků, musím se smát.

Jsou to šoumeni, tihle „salíci“, Zlatého Anděla Karla nevyjímaje, ale málo platné – je za nimi obrovský kus pozitivní práce. A dokázat pobavit, co víc – umět si udělat legraci sám ze sebe, to je přidaná hodnota nad hodnoty. Ať Vám humor a nadhled, Vám všem od Salesiánů (nejen Karlovi), vydrží i v těžkých dobách a minimálně dalších sto let!

Alena Hynková

*vedoucí odboru sociálních
služeb Magistrátu města Plzně*

Co se dělo ve světě?

- Zemřel první český prezident Václav Havel
- FC Viktoria Plzeň oslavila 100 let od svého založení a poprvé v historii získala mistrovský titul

ředitel komunity a střediska

Antonín Nevola

moderátor farnosti

Vojtěch Sivek

salesiániPetr Kalas, Lubomír Laža,
Jiří Baláš**EVS dobrovolnice
Gemma Magri z Itálie****roční dobrovolná služba**

Jan Žák

tvorba Výchovně-
pastoračního projektu
komunityKarel Ženíšek Zlatým andělem
roku 2012turnaj „Branky, body,
mantinely“ u příležitosti
ukončení opravy mantinelů na
hřišti a pořízení nových braneknávštěva a vizitace člena hlavní
rady SDB Marka Chrzanaekumenická Gospelová
bohoslužba

ministrantské expedice

roráty u sv. Jiří**stavby**

renovace kontaktní místnosti

Vánoce a sv. Jiří

Opět po roce jsme na Štědrý den prožili v kostelíku sv. Jiří nádhernou atmosféru ranní mše svaté spojené s rorátními zpěvy. Tak jako se noc během zpěvu barokních písní mění v den, tma ve světlo, tak se v poslední adventní ráno láme předvánoční shon v klid plný radostného očekávání oslav Ježíšova narození. Den začíná adventem, končí zpěvem hymnu Narodil se Kristus Pán! Mám rád advent, mám rád roráty, ale v tento den je můj zážitek umocněn, pocity jsou nepřenositelné...

Dušan Váňa

farník

návštěva Marka Chrzana

Pohled dobrovolníka z Evropské dobrovolné služby

Bylo mým snem, jet na jeden rok do zahraničí – a tak se tento rok pro mě stal částečným splněním tohoto snu. Byla to dobrá zkušenost, protože jsem měla možnost poznat vaši zemi, vaši kulturu, některé vaše tradice, měla jsem možnost poznat nové lidi a získat nová přátelství, mohla jsem se tak podrobit určité životní zkoušce, mohla jsem se naučit mnoho věcí a samozřejmě také zažít mnoho legrace.

Bylo velmi zajímavé vidět jak vypadá takové centrum pro mladé

v České republice a jakým způsobem tu lidé pracují. Ocenila jsem také možnost zde pomáhat.

Moje práce ve středisku byla poměrně náročná zejména kvůli počáteční jazykové bariéře. Velkou roli také hrál fakt, že pracovníci střediska (možná Češi obecně) nejsou příliš dobří v týmové práci, kooperaci a komunikaci. A pokud jste cizinec, tyto věci se stávají podstatnými.

Na druhou stranu jsem velmi ocenila místní atmosféru dotvářenou velmi milými lidmi a cítila jsem se být součástí velké rodiny.

Gemma Magri

dobrovolnice z Itálie

Co se dělo ve světě?

- Dominik Duka jmenován kardinálem
- Zemřel Neil Armstrong, první člověk na Měsíci

ředitel komunity a střediska

Antonín Nevola

moderátor farnosti

Vojtěch Sivek

salesiáni

Lubomír Laža, Jiří Baláš,
Jan Fojtů

EVS dobrovolnice

Anna Wild z Německa

studentka z Regensburgu
Franziska Frisch na praxi

relikviář Dona Boska v Plzni

rozšíření pověření k
sociálně-právní ochraně dětí
o uzavírání dohod o výkonu
pěstounské péče pro program
Střecha

NZDM Vzducholoď byla přijata
do České asociace streetwork
ustanovení pravidelných akcí s
přespáním v klubu Balón

zapořádání Výchovně-
pastoračního projektu komunity
do praxe střediska i farnosti
prohlídka katedrály
sv. Bartoloměje se sponzory a
dárci střediska

stavby

přestavba podesty a vznik
nové místnosti pro rodiče

instalace akustických panelů v
kostele sv. Martina a Prokopa

Když se změní číslo odstínu

Už je to nějaký čas a tak si nejvíce vzpomínám na příhodu, když jsem jednoho dne odpoledne přijel pro Petru a jen tak mimochodem jsem se šel podívat na podestu, jak nám to pěkně jde...

Vstoupím... vidím... omdlím? Podesta je kompletně celá vymalována zářivě žlutou velice výraznou barvou.

To jsem přeci nechtěl!!! Panikařím... běžím do atelieru a kontroluji dle vzorníku předepsanou barvu... Ne, nejsem úplný ignorant, barva měla být úplně jiná ... co teď?

Jak to řeknu Karlovi? - ale jak se nejlépe zbavit stresu než ho kamarádsky přenést na někoho jiného.

Volám... „Karle průser...“

„Co? To není možný!“

„Ale jo, objednali jsme jiné číslo barvy...“

„Nedá se nic dělat, musíme to celé předělat“

„Tak jo“

Úleva...

Martin Kondr

hlavní projektant úprav podesty

Don Bosko v Čechách

Hodina příjezdu sochy Dona Boska s ostatky, která byla oznámena, byla delší než půlden, jak jsem se těšila. Konečně jsou tady v doprovodu Itálů, kterým jsem slovo nerozuměla a na všechno nadšeně kývala. Bohoslužbě předsedal pan biskup Rad-

kovský, který ocenil dílo Dona Boska pro mládež i práci jeho plzeňských následovníků.

Jana Mikotová

salesiánská spolupracovnice

Co se dělo ve světě?

- V roce 2013 vybojoval HC Škoda Plzeň titul mistra české extraligy
- Rezignace papeže Benedikta XVI.
- Zvolení papeže Františka

ředitel komunity a střediska

Antonín Nevola

moderátor farnosti

Vojtěch Sivek

salesiáni

Lubomír Laža, Jiří Baláš,
Jan Fojtů

EVS dobrovolník

Michael Gottwald z Německa

vznik rozvojového týmu
ředitele střediska

filatelistická olympiáda

rozšíření doučování v rámci
projektu Vstup do světa práce

koncert scholy VMX na
náměstí Republiky

adventní zamyšlení

živý Betlém hraný dětmi
z klubu Balón doprovázený
dětmi z kroužků flétny

prohlídka pivovaru a kostela sv. Jiří se sponzory a dárci střediska

stavby

nová střecha tělocvičny
renovace malých kluboven

2014

Filatelistická olympiáda

Filatelistická olympiáda v Plzni pro mě byla mimořádným zážitkem na celý život. Na dva dny přijelo do střediska šedesát mladých filatelistů se svými kroužkovými vedoucími z celé republiky, nechyběli ani vzdálené Znojmo či Ostrava. V pátek jsme společně navštívili Techmanii. Ta si hravě získala děti i starší pány vedoucí. Příjemná atmosféra provázela i večer ve středisku, kde si děti užily skvělé zázemí pro hry a zábavu. V sobotu následovala samotná soutěž, kvůli které jsme se především sešli. Náročný vědomostní test i přípravu výstavního miniexponátu plzeňští mladí filatelisté zvládli na výbornou. Umístili jsme se na 1. místě v ČR, a to už podruhé za sebou.

Rád bych poděkoval řediteli střediska Toníku Nevolovi za možnost uspořádat olympiádu v Plzni, týmu pracovníků střediska, který díky svým nápadům a zkušenostem skvěle zvládl organizaci, dokázal pro akci získat dostatek finančních prostředků i podporu města Plzně. Za pomoc děkuji také dobrovolníkům a dárčům, především České poště, která pro olympiádu zhotovila speciální příležitostné razítko.

Oldřich Pelíšek

vedoucí kroužku filatelistů

Sponzorům jsme vděční

Finanční prostředky na pokrytí nákladů našeho střediska pocházejí z různých zdrojů (tzv. vícezdrojové financování). Jedním z nich jsou dary od sponzorů, které mohou být finanční nebo věcné. Snažíme se jen „nenatahovat ruku“, ale sponzorům projevít za jejich spolupráci ve prospěch dětí, mládeže a rodin také vděčnost.

Kromě zmíněné prohlídky pivovaru jsme také nabídli našim sponzorům komentované prohlídky kostela sv. Jiří a katedrály sv. Bartoloměje.

V neděli 7. června jsme tak pro patnáct z nich uspořádali prohlídku katedrály sv. Bartoloměje. Díky Ing. arch. Janu Soukupovi, který prohlídku vedl a komentoval (čtyři hodiny svého nedělního času věnoval také

sponzorsky), jsme se dozvěděli o katedrále skvělé, cenné a pro většinu z účastníků nové informace, a dostali se i do míst, kam se běžně není možné dostat. Tam jsme si také uvědomili, co všechno naši předci s tehdejšími technickými prostředky dokázali a jaké kulturní skvosty nám zanechali.

Pro účastníky jsme také připravili soutěžní kvíz o ceny. Při kontrolování správnosti odpovědí na pět otázek se ukázalo, že účastníci prohlídky byli dobrými posluchači.

Petra Pelíšková a Karel Ženišek

Z návštěvy plzeňského pivovaru se sponzory střediska si vzpomínáme na dobré pivo a kouzelné sklepní prostory.

Petr Purkart

farník a sponzor střediska

Co se dělo ve světě?

- Svatořečení papežů Jana Pavla II. a Jana XXIII.
- Nepokoje na Ukrajině
- První přistání člověkem sestaveného plavidla na kometě

ředitel komunity a střediska
Antonín Nevola

moderátor farnosti
do září Vojtěch Sivek
od září Evžen Rakovský

salesiáni
Lubomír Laža, Jiří Baláš,
Jan Fojtů, Martin Poláček

25 let salesiánů v Plzni

Výstava v Mázhausu plzeňské
radnice

Zábavní odpoledne pro děti,
mladé a rodiny

Oslava 25 let působení
salesiánů v Plzni

Slovo náměstka primátora pro kulturu

Již 25 let ve městě Plzni působí Salesiáni a letos tak slaví své jubileum. Za tu dobu zde vykonali skutečně spousty užitečné a prospěšné práce. Vybudováním Salesiánského střediska mládeže v Plzni-Lobzích významným způsobem denně přispívají k rozvoji naší plzeňské mladé generace, především té znevýhodněné, a stali se nepostradatelným a důležitým článkem v poskytování sociálních a vzdělávacích služeb v našem městě.

25 let není dlouhá doba, ale stačila k tomu, aby se Salesiáni a jejich neúnavná činnost a péče pozitivně projevila v životě města a obohatila jej.

Za toto vše děkuji a do dalších let přeji Salesiánům jen a jen úspěchy v jejich náročné práci a mnoho sil do jejich činnosti.

Martin Baxa

*náměstek primátora pro
kulturu*

25
LET

Na salesiánskou "party" dorazilo šest stovek hostů

Téměř šest set hostů měla sobotní narozeninová party plzeňských salesiánů dona Boska. Konala se na Habrmannově náměstí v Doubravce pod názvem Zábavní odpoledne pro děti, mládež a rodiny a připomněla, že Salesiánské středisko mládeže působí v Lobzích už rovných 25 let.

S úderem 14 hodiny se proměnilo náměstí ve velkou hernu. Malí i velcí testovali své limity při adrenalinových aktivitách, zábavných úkolech a hrách, za jejichž zdolání si mohli na závěr vybrat zasloužené odměny. Obsypaný dětmi byl celou dobu skákací hrad i skutečná lezecká stěna. Největší frontu bylo třeba vystát na speciální disciplínu – výstup na vlastnoručně tvořenou věž z pивních bas, při kterém byly děti jištěny lanem pod kontrolou lezeckých instruktorů a ukotveném na rameni jeřábu. Rekordmani, kterým se podařilo si pod nohy vyskládat deset či jedenáct beden, se pak po pádu stavby houpali na laně v úctyhodné výšce.

Pro některé rodiče bylo zase náročné poznat svoje vlastní dítě mezi těmi, které vycházely z kreativního stanu s pomalovanými obličejemi. A úkolem úplně nejtěžším bylo dostat spokojené a vyřádné děti z parku domů.

Atmosféru správné oslavy dotvářela na podiu vystoupení dětí ze salesiánských volnočasových kroužků, divadelní představení a několik koncertů. Finále party patřilo od 19 hodin koncertu kapely Traband, po kterém si mohli zletit návštěvníci připít na pětadvacítku s vedoucím střediska Antonínem Nevolou pravou moravskou slivovičkou.

Děkujeme všem, že přišli slavit spolu s námi. Zvláštní poděkování patří ÚMO Plzeň 4, sponzorům a dárcům, sociální kavárně Kačaba, všem zaměstnancům střediska a dobrovolníkům, kteří akci připravili. A „sv. Petru“ za krásné počasí, které přispělo k všeobecné pohodě. Tak na dalších 25 let!

25

LET

SALESIÁŇŮ V PLZNI

Tisk brožury
sponzorovala tiskárna:

SOS print s.r.o.
obchodní společnost - tisková služba

*Brožura byla vydána k výročí 25 let působení Salesiánů Dona Boska v Plzni
Salesiánským střediskem mládeže – domem dětí a mládeže Plzeň, ve spolupráci s
Římskokatolickou farností Plzeň-Lobzy a Místní komunitou salesiánů Dona Boska.*

Revoluční 98, 312 00 Plzeň

Tel.: 377266953

www.sdbplzen.cz

Grafika: Petr Kutek ml.

Redakce: Mgr. Martin Bohata

Tisk: SOS print s.r.o.

